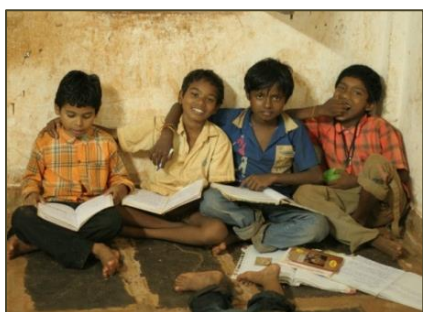

„DZIWODAYA TO MÓJ DOM”

Dzień każdego dziecka w Dżiwodaja jest od rana do wieczora wypełniony po brzegi: pracą, nauką, modlitwą. Jest też czas na wspólną zabawę i sport.

Dzieci wstają wcześnie i codziennie uczestniczą w porannej Mszy Świętej. Po śniadaniu, przed rozpoczęciem lekcji, sprzątają podwórko wokół szkoły i internatu. Po lekcjach pomagają w przygotowywaniu posiłków, pracują w ogrodzie, starsze dzieci opiekują się młodszymi i pomagają im w nauce.

Internat to wspólne mieszkanie dzieci. Jest duży, bo musi pomieścić około 500 osób. Ma też kilka budynków, bo osobno mieszkają dziewczynki i osobno chłopcy. Skąd wzięło się tam tyle dzieci?

Historia jest dość długa. Dżiwodaja powstała w Indiach w 1969 roku dla dzieci, których rodziny dotknęła ciężka choroba – trąd. Choroba ta niszczy ciało człowieka – pojawiają się plamy na skórze, rany, potem odpadają palce rąk i nóg. W obecnych czasach trąd jest już uleczalny, ale zdrowi ludzie w Indiach ciągle boją się spotkania z chorymi. Nie chcą, aby ich dzieci uczyły się w szkole razem z dziećmi chorych, bo mogłyby się zarazić.

Ośrodek Dżiwodaya jest właśnie dla dzieci z rodzin trędowatych, które nie mają szansy, aby uczyć się w normalnej indyjskiej szkole. A tutaj mają szkołę, dom, kościół i opiekę lekarską – to wszystko, czego

potrzebuje człowiek, aby normalnie żyć. Stąd pochodzi nazwa „dżiwodaja”, którą tłumaczy się jako „świt życia” czyli początek nowego życia i nadzieję na lepsze życie.

Ośrodek Dżiwodaja jest katolicki. Założyli go: polski ksiądz, lekarz – Adam Wiśniewski oraz siostra Barbara Birczyńska. Od 1989 roku pracuje w nim polska lekarka, misjonarka – Helena

Pyz, a ludzie z Polski i innych krajów ofiarują pieniądze na wyżywienie, ubranie, leczenie i naukę dzieci. W prawdziwie rodzinnej atmosferze wznoszą one tutaj pod opieką wychowawców,

nauczycieli i starszych kolegów, a raz w miesiącu odwiedzają je rodzice.

W Dziwodaja hinduskie dzieci poznają wiarę chrześcijańską. Większość z nich nigdy nie słyszała o Jezusie. Najczęściej spotykaną w Indiach, wyznawaną przez Hindusów religią jest hinduizm. Dzieci w Dziwodaja są wdzięczne Jezusowi za to, że im pomaga. Spotykają się wspólnie, każdego

dnia na modlitwie różańcowej za tych ludzi, przez których On niesie im pomoc.

Dzieci nie mają swoich pokoi, telefonów komórkowych, komputerów. Mieszkają w dużych, wspólnych pokojach, śpią na łóżkach piętrowych, a

wszystkie swoje rzeczy przechowują w walizkach. Nie mają też swoich biurków – lekcje

odrabiają w kilku salach do nauki lub na korytarzach internatu. W szkole młodsze dzieci piszą kredą na tabliczkach, a starsze mają zeszyty. I obowiązkowo

chodzą do szkoły w jednakowych mundurkach.

Mieszkańcy Dziwodaya posługują się językiem hindi i w tym języku uczą się także dzieci. Starsze dzieci uczą się też języka angielskiego.

Wolny czas dzieci spędzają najczęściej bawiąc się na boisku szkolnym, grając w krykieta, siatkówkę, piłkę nożną. W niedzielne popołudnia oglądają telewizję.

Ich pasją jest taniec, w którym są mistrzami. Tańczą na scenie w czasie świąt i uroczystości. Wtedy organizują też różne przedstawienia teatralne, a w czasie świąt patriotycznych – parady na boisku szkolnym. Podczas uroczystości kościelnych starsze dziewczynki wykonują piękne tańce liturgiczne.

Mieszkańcy Dziwodaya to jedna wielka rodzina. Dzieci w Dziwodaya są szczęśliwe, bo czują się tu kochane. Niejedno z nich z dumą mówi: „Dziwodaya to mój dom, to mój drugi dom”.

Małgorzata Wojewoda

Ćwiczenie 1

Pytania do tekstu:

1. Co to jest Dżiwodaja i co oznacza ta nazwa?
2. Kiedy i dla kogo powstał ośrodek Dżiwodaja?
3. Co to jest trąd?
4. Jak wygląda dzień małego mieszkańca ośrodka?
5. Czy Dżiwodaja to ośrodek katolicki?
6. W jakich warunkach mieszkają i uczą się dzieci?
7. Jak spędzają wolny czas?
8. Czy dzieci w Dżiwodaja są szczęśliwe?

SŁOWNICZEK:

Indie – kraj w południowej części Azji

indyjski – np. indyjska szkoła; przymiotnik od nazwy kraju Indie

Indus, Hindus – mieszkaniec Indii

hinduizm – religia wyznawana w Indiach

hinduista – wyznawca hinduizmu

hindi – język urzędowy w Indiach

Ćwiczenie 2

Uzupełnij zdania, używając pojęć z ramki w odpowiedniej formie:

hindi, indyjski, Hindus, Indie, hinduizm, hinduista

Dżiwodaja powstało w ..... w 1969 roku.

Dzieci z rodzin trędowatych nie mają szansy, aby uczyć się w normalnej ..... szkole.

Najczęściej spotykaną w Indiach, wyznawaną przez ..... religią jest .....

Wyznawców hinduizmu nazywamy .....

Mieszkańcy Dżiwodaja posługują się językiem ..... i w tym języku uczą się także dzieci.